

melkendt handlemåde, må man sige. Socialdemokratiet har fremlagt et finanslovsforslag, der er finansieret krone til krone, som i modsætning til regeringens ikke indeholder ufinansierede skattelettelser, som i modsætning til regeringens har målrettede investeringer i folkeskole, i uddannelse, i miljø, i forskning, og som vil give bedre muligheder for børnefamilierne og de ældre.

Forskellen er, at vi har fremlagt noget, der hænger sammen, mens regeringen har fremlagt noget, hvor man håber på det bedste. Man har i øvrigt også fået ganske mange skældud fra mange sider og ikke kun inden for dette hus mure. Sådan er det, og jeg forstår godt, at man har en dårlig sag og gerne vil prøve at løbe fra den, men det går bare ikke.

Til hr. Eyvind Vesselbo må jeg sige, at det er korrekt, at der også var indlagt sparemaal under den socialdemokratiske regering. Det var så nogle, der var oppe til forhandling, og ikke noget, der var knæsat som et princip. Men det var ikke i nær den størrelsesorden, som vi har set det under den nuværende regering, som har lavet noget, der minder om en massakre på miljøområdet.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Vi kan nu konstatere, at Socialdemokratiet indrømmer, at de selv planlagde store besparelser på miljøområder; vi kan konstatere, at Socialdemokratiet holder fast i et skatteudspil, der er underfinansieret med 15 mia. kr.; vi kan konstatere, at Socialdemokratiet nu erkender, at der er fejl i den annoncekampagne, man har bygget hele den her dag op om, og vi kan konstatere, at der ikke i det her oplæg er afsat en eneste krone ekstra til gældsnedbringelse. Selv om talrige socialdemokrater var oppe og spørge og anklage regeringen for at gøre for lidt, ja, så ønsker Socialdemokratiet ikke at gå videre.

Kl. 16.50

Lad mig bare gentage, hvad jeg sagde under min første runde til hr. Nicolai Wammen: Jeg savner hr. Lykketoft, altså finansministeren Lykketoft, ikke forfatteren Lykketoft, eller hvem der nu ellers er af Lykketofte, men den Lykketoft, der var finansminister og lavede en Danmark 2010-plan, der sagde, at der skulle være en afdæmpet vækst i den offentlige sektor; en vækst, der ifølge den gamle plan i år 2004 skulle ligge på 1 pct. om året.

Når jeg løber det her igennem, får jeg en vækst på ca. 2,5 pct. i serviceudgifter. Kan jeg få bekræftet tallet, kan vi få det officielle socialdemokratiske svar, hvad enten det er herfra eller fra partikontoret, eller hvem der nu ellers laver tallene i Socialdemokratiet?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg er glad for, at hr. Nicolai Wammen og Socialdemokraterne godt vil diskutere børne- og familiepolitik. Det synes jeg faktisk er et vigtigt tema også i en debat om det kommende års finanslov.

Jeg synes så bare, at hr. Nicolai Wammen springer lidt over, hvor gærdet er lavest i forhold til det, som var mit ærinde i det sidste spørgsmål, jeg stillede til hr. Nicolai Wammen, nemlig hvordan Socialdemokratiet vil være med til at skabe større sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv for småbørnsfamilierne.

Jeg tror nemlig ikke på, at et loft over forældrebetalingen for daginstitutionerne vil føre til, at småbørnsforældre vil vælge f.eks. at gå ned i arbejdstid i stor stil, fordi de for norges vedkommende sparer en smule på daginstitutionsudgifterne. Derfor skal der noget helt andet til, bl.a. det, som vi foreslår fra Kristeligt Folkepartis side i vores finanslovsudspil, nemlig at man laver en form for tidskonto, hvor man kan veksle orlov til f.eks. deltidsarbejde i tilknytning til de orlovsordninger, vi har.

Derfor vil jeg godt spørge Socialdemokraterne, om man vil gå ind på en sådan tankegang og være med til at gøre deltidsarbejde til en mere realistisk mulighed for langt flere småbørnsfamilier, end det er i dag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Henrik Vestergaard for sin tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Nu har formanden jo snart dekretet spisepause, og i Venstre er vi glade for det spændende udbud af fødevarer, som det her land kan byde på. Vi er også stolte over de internationale priser, som danske fødevarereproducenter henter hjem, og så er vi lykkelige over de eksportindtægter, som Danish Crown i Randers genererer. Vi har fuldt respekt for de tusindvis af dygtige Arla-medarbejdere, NNF- og HK-medlemmer, på Skanderborgvej i Århus, som hver dag knok-